

EBA SADIK ABDULLAH HAŞİM TARAFINDAN

Mehdi'nin Manifestosu

Eba Sadık Abdullah Haşim *tarafından*

Mehdi'nin Manifestosu

© 2024 Abdullah Hashem

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tüm bölümleri, eleştirel incelemelerdeki kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar da dahil olmak üzere, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılabilir, dağıtılabilir veya iletilebilir. Bu manifesto hiçbir şekilde değiştirilemez, başkalaştırılamaz ya da bozulamaz. Bu manifesto satılamaz.

İlk Basım: Ekim 2024
Türkçe İlk Basım: Ekim 2024
İngilizceden çeviren: Kamran Ayvaz
Editörler: Reşat Gurbet, Hikmat Gahramanov
Görsel Tasarımcılar: Nicat Gahramanov, Hikmat Gahramanov

Ahmedi Barış ve Nur Dini

www.theahmadireligion.org

Dünyadaki tüm mazlumlara...

Yoksullara...

Yetimlere...

Dul Kadınlara...

Toplumdan Dışlananlara...

Değişim isteyen salih kimselere...

Değişim için gerekli olan Güç sizin ellerinizdedir.

Giriş

Yahudi halkı 2600 yıldır Mesih'in zuhur etmesini ve Dünya'da adaleti tesis etmesini bekliyor. Budistler 2500 yıldır dünyayı aydınlatmak ve katıksız Dharma'yı öğretmek için Maitreya'nın gelişini bekliyorlar. Hristiyanlar 2000 yılı aşkın bir süredir İsa'nın geri dönmesini beklemektedir. Müslümanlar 1400 yıldır Mehdi'nin zuhur etmesini bekliyorlar. Yine de, takip ettiğiniz dine bağlı olarak, bunların her biri ortaya çıksa da ya da her biri ortaya çıkmış olsa da (zira Hristiyanlar Yahudi Mesih'inin ortaya çıktığına inanmaktadır), Dünya üzerinde adaletin tesis edilmesi ya da İlahi Adalet Devleti'nin kurulması tek bir insanın tek başına yapabileceği bir şey değildir. Aksine, Allah'ın kendisi, bir kavim kendi nefsinde olanı değiştirmedikçe, kendisinin de onlarda olanı değiştirmeyeceğini belirtmektedir[1]. Yani değişim bizimle başlar, adalet ve eşitlik bizimle başlar ve biz önce kendi aramızda adalet ve eşitliği tesis etmeden İlahi Adalet Devleti'nin kurulması ya da acıların olmadığı bir dünya tasavvuru asla mümkün olmayacaktır. Bu Manifesto'da inançlarımızı ortaya koyacak, hedeflerimizi açıklayacak ve Dünya üzerinde İlahi Adalet Devleti inşa etmek için en etkili planı ve yol haritasını gösterecek, gerisini bu hareket çağrısına kulak vermeleri için müminlerin ellerine bırakacağız. Şüphesiz, size vaat edilen şey gelmiştir.

[1] Kur'an-ı Kerim, Sure 13 (Rad), ayet 11

Bölüm 1: Bir Lider Bulun

Her kasaba, vilayet, şehir, eyalet, ülke, her şirket, kurum, kuruluş, vakıf, her harekat, devrim, topluluk ve toplum bir lidere ihtiyaç duyar, aksi takdirde başarısız olmaya mahkumdur. 2011'deki Arap Baharı'nı düşünürken aklıma daha yakın tarihli bir örnek geliyor. Ben Mısır devriminin ön saflarında yer alan bir gençtim ve Mısır diktatörü Muhammed Hüsnü Mübarek'i devirmek için hayatımı tehlikeye attım. Tahrir meydanında kamp kurdum, hükümet ajanları ve Mısır polis güçleri tarafından saldırıya uğradım, kurşunlardan kaçtım ve ölümcül çatışmalara girdim, tutuklandım ve işkence gördüm. Sonunda biz kazandık. Mısır halkı kazandı ve halkın gücü tarihi değiştirdi ve yaşlı Firavun gitmek zorunda kaldı. Musa'nın öyküsünde olduğu gibi, o

yaşlı Firavun, Hüsnü Mübarek, on bela tarafından vurulsa yine de tahtından vazgeçmezdi ama halkın gücü ve iradesi karşısında hiçbir şansı yoktu. Yine de, her şey olup bittiğinde, ortalık sakinleştiğinde, tezahürat, kahkaha sesleri ve sevinç çığlıkları durulduğunda, Firavun'u deviren bu devrim Musa'sından yoksundu. Takip edecek bir lideri olmayan Mısır devrimi, uzun süredir Mısır hükümetine karşı olan şeytani bir İslami örgüt olan "Müslüman Kardeşler" tarafından gasbedilmekle sonuçlanmıştı. Halk, "Müslüman Kardeşler"in adayı Muhammed Mursi'ye ya da eski rejimin devamı olan Ahmed Şefik'e oy vermek arasında seçim yapmak zorunda bırakıldı. Değişime duyulan heyecan azalmaya başladı ve Mursi iktidara gelerek Mısır için öncekinden daha kötü yeni bir sayfa açtı. Bu gerçekten de Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* "*Üzerinize öyle bir zaman gelecek ki, bir sonraki bir öncekinden daha kötü olacak*"[2] yönündeki kehanetinin gerçekleşmesiydi. Ve gerçekten de ondan sonrası daha da kötü oldu, askeri bir komutan olan Abdülfettah Es-Sisi, diktatör Muhammed Mursi'ye karşı bir darbeye öncülük etti ve 2014 yılında iktidara geldi ve o zamandan beri Mısır'ı kaosa ve zulmete sürükledi. Mısırlılar bugün hala "keşke devrim için bir liderimiz olsaydı, bu bizim tek hatamızdı" diyorlar. Lidersiz hareket eden kalabalık, başı olmadan koşturan bir beden gibiydi. Uygun bir lider

[2] Sahih Buhari, Buhari, Kitab'ul Fiten, hadis no: 7068

olmadığında, halk yetersiz liderler arasında seçim yapmak zorunda kalır. Gerçekten başarılı olan her ulusun özelliği, halkının en iyisi tarafından yönetilmesidir. Peki ama liderlik için en uygun kişi nasıl bulunur? İnsanlar gerçekten de kimin en iyi lider olacağını belirleyebilir mi?

Halkın seçiminin Benito Mussolini ve Adolf Hitler gibi dünyanın en kötü tiranlarından bazılarının devrimiyle sonuçlandığını gördük. Tanrı'ya, özellikle de Yahudilik, Hristiyanlık ve İslam'ın Tanrı'sına inananlar için, bir lider söz konusu olduğunda halkın seçiminin bir önemi yoktur; hatta bu kesinlikle yasaklanmıştır. İbranice Kutsal Kitap'ta İsrailliler kendilerine bir lider seçmeye karar verdiklerinde, Tanrı onlara kızar ve bunu, onların Kendisini reddetmeleri olarak görür. "*Bunun üzerine İsrail'in bütün ileri gelenleri toplanıp Rama'da Samuel'e geldiler. Ona, 'Sen yaşlandın, oğulların da senin yolundan gitmiyor' dediler, 'Şimdi öbür uluslar gibi bize önderlik edecek bir kral ata. Ama onlar, 'Bize önderlik edecek bir kral ata' deyince, bu Samuel'in hoşuna gitmedi ve Rab'be dua etti. Rab ona şöyle dedi: 'Halkın sana söylediği her şeyi dinle; reddettikleri sen değilsin, kralları olarak beni reddettiler.*"[3]

İnciller'de de, halkın kendileri için doğru seçim yapma yeteneğine sahip olmadığı açıktır, çünkü kurtarıcıları ile bir suçlu arasında seçim yapmaları istendiğinde, kendi kralları ve Mesihleri yerine suçluyu seçmişlerdir. "*O sırada*

[3] Kutsal Kitap, 1 Samuel kitabı, bölüm 8, pasaj 4-7

Baraba isminde adı çıkmış bir tutukluları vardı. Toplandıkları zaman Pilatus onlara, 'Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Baraba'yı mı, yoksa Mesih denilen İsa'yı mı?' dedi... Başrahiplerle ileri gelenler halkı Baraba'yı istemeye ve İsa'yı yok etmeye ikna ettiler."[4]

Kur'an'da da şöyle buyrulur: "*Eğer yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Onlar ancak zanna uyuyorlar ve onlar sadece yalan uyduruyorlar.*"[5] İmam Ali *(aleyhisselam)* şöyle buyurmuştur: "*Hak yola girenlerin azlığından dolayı o yoldan buğzetmeyin.*"[6] Gördüğümüz gibi, hakikat ve hak yolu çoğunluk tarafından takip edilmez ve Sokrates'in *(aleyhisselam)* dediği gibi kitlenin veya kalabalığın yönetimi her zaman tiranlığa yol açacaktır. Sokrates'in ifade ettiği gibi, "*Bu zararlı sınıf ve onların takipçileri sayıca artıp güçlerinin bilincine vardıklarında, halkın düşkünlüğünün de katkısıyla, kendi içlerinden, ruhunda en çok tiranlık olan kişiyi seçerler ve kendi tiranlarını yaratırlar.*"[7] O halde, müminler için ve Tanrı'nın kutsal inayetini arayan salih hareket için lider insanlar tarafından seçilmemeli, bilakis Tanrı'nın Kendisi tarafından seçilmeli ve atanmalıdır. İnsanlar sadece dış görünüşe bakarak karar verebilirken, Tanrı bir önderi iç dünyasına ya da kalbine göre seçebilir. "*Ama Rab Samuel'e,*

[4] Kutsal Kitap, Matta kitabı, bölüm 27, pasaj 16-17, 20
[5] Kur'an-ı Kerim, Sure 6 (E'nam), ayet 116
[6] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 67, sayfa107
[7] Devlet, Platon, IX Kitap

'Dış görünüşüne ya da boyuna bakma' dedi, 'Çünkü onu reddettim. Rab insanların baktığı şeylere bakmaz. İnsanlar dış görünüşe bakar, ama Rab yüreğe bakar' dedi."[8] Ağzından çıkanlardan ziyade kalbindekilere göre seçilen bir lider, iyi bir liderde bulunması gereken tüm özellikleri bünyesinde barındıracaktır: dürüstlük, doğruluk ve empati. Tanrı tarafından seçilen bir liderin başka faydaları da vardır; çünkü Tanrı tarafından seçilen ve halkının Tanrı tarafından atandığını kabul ettiği bir lider, halkını gerçekten birleştirebilir, çünkü ona karşı çıkmaya cüret eden herkes Yüce Tanrı'ya karşı gelmiş olur. Bu liderin sağlayacağı muazzam güçler nedeniyle, Tanrı tarafından atanmamış bir kişinin böyle bir konuma yükselmesi sakıncalıdır. Bu nedenle, Tanrı'nın bu kişiyi açıkça atamasının bir yolu olmalıdır. Gerçekten de, ilahi olarak atanmış bu kişiyi tanımanın ve kimliğini teyit etmenin bir yolu vardır.

- **Vasiyet**: İlk başta Adem'i atayan Allah'tı ve Kuran'da bunu çok açık bir şekilde ifade eder: "*Şüphesiz ben yeryüzünde bir halife atayacağım.*"[9] Allah, önderi seçenin kendisi olduğunu ve seçiminin kim olduğunu açıkça belirtmiştir. Melekler daha sonra Adem'e secde etmek ya da itaat etmekle yükümlü oldular. Adem'in *(aleyhisselam)* atanmasının ardından Allah, Adem'den

[8] Kutsal Kitap, 1 Samuel kitabı, bölüm 16, pasaj 7
[9] Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), ayet 30

(aleyhisselam) başlayarak kendi atadığı halifesi veya elçisi aracılığıyla insanlarla temasa geçmiştir. Rivayetler, Adem'in *(aleyhisselam)* kendi vasiyetinde Nuh'un *(aleyhisselam)* zamanına kadar olan haleflerinin isimlerini belirttiğini, böylece ilahi vasiyeti ve ilahi olarak atanmış yöneticiler zincirinin isimlerini insanlığa ilettiğini açıkça ortaya koymaktadır. Eba Abdullah *(minhusselam)* buyurdu: "*Kabil Şit'e (aleyhisselam) yaklaşarak dedi: 'Babam sana kendi ilminden verdi, oysa ben senden büyüktüm ve onun ilmine senden daha layıktım. Fakat onun oğlunu öldürdüm diye bana gazap etti ve bu ilim için beni değil, seni tercih etti. Allah'a andolsun, eğer benim karşımda hava atmak ve benden daha iyiymişsin gibi tavır sergilemek için babandan miras aldığın ilimden herhangi bir şey söylersen, kardeşin gibi seni de öldürürüm.' Bundan sonra Şit, Kabil'in devleti ve hakimiyeti bitinceye kadar kazandığı ilmin hepsini sakladı. Bu yüzdendir ki, bugün biz takiyeyi kullanırız, zira bizde Adem'in oğlundan bir örnek vardır. Şit gizlice kendi oğluna ahit hakkında bilgi verdi. Ve Şit, vasiyeti kendi oğluna devrettikten bu yana, vallahi vasiyeti bir alimdendiğerine devretmek Sünnet oldu. Onlar her yıl özel bir günde vasiyeti açar ve babaları Nuh'un gelişiyle alakalı sohbet ederlerdi.*"[10] Bu şekilde

[10] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 1, sayfa 241

Allah Adem'i *(aleyhisselam)* atadı ve Adem *(aleyhisselam)* Şit'ten Nuh'a *(aleyhisselam)* kadar olan haleflerinin isimlerini Vasiyetinde yazarak insanlara iletti. Bu nedenle, İbranice Kutsal Kitap'ta, İncillerde, Kur'an'da ve hadislerde peygamberlerin ve Allah tarafından atanmış kişilerin her zaman vasiyetlerinde haleflerini atadıklarını görüyoruz. Musa'nın *(aleyhisselam)* son vasiyetinde Yuşa bin Nun'u *(aleyhisselam)* atadığını ve İsa'yı *(aleyhisselam)* müjdelediğini görüyoruz. İsa'nın *(aleyhisselam)* Yeşaya ve Vaftizci Yahya *(aleyhimusselam)* gibi peygamberlerin dillerinden atamasının yapıldığı ve İsa'nın *(aleyhisselam)* vasiyetinde kendi halefi olan Simun Petrus'u *(aleyhisselam)* da tayin ettiğini görüyoruz. İsa Simun Petrus'a şöyle dedi: "*Göklerin Egemenliğinin anahtarlarını sana vereceğim; yeryüzünde bağladığın her şey gökte bağlanacak, yeryüzünde çözdüğün her şey gökte çözülecek.*"[11] Biz İsa'yı *(aleyhisselam)*, vaat edilen ikinci Faraklit veya Teselli Edici olan Muhammed'in *(aleyhisselam)* gelişini müjdelerken buluyoruz: "*Ben, benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayan ve benden sonra gelecek, adı Ahmed olan bir elçiyi müjdeleyen Allah'ın elçisiyim.*"[12] Muhammed *(sallallahu aleyhi ve alih)* de bu

[11] Kutsal Kitap, Matta kitabı, bölüm 16, pasaj 19

[12] Kur'an-ı Kerim, Sure 61 (Saff), ayet 6

dünyadan ayrılmadan önce ve ölüm döşeğindeyken İmam Ali'ye *(aleyhisselam)* vasiyetini yazdırmış ve bununla ilahi bir vaatte bulunmuş ve ona tutunanın asla dalalete düşmeyeceğini belirtmiştir. "*Peygamber'in ölüm vakti yaklaştığında, evde birkaç adam vardı ve aralarında Ömer bin Hattab da vardı, Peygamber şöyle dedi: 'Yaklaşın, sizin için bir şey yazayım ki ondan sonra asla sapmayın.' Ömer şöyle dedi: 'Peygamber ağır hasta; Kur'an yanınızdadır, öyleyse Allah'ın Kitabı bize yeter'.*"[13] Bunun üzerine birkaç gece sonra Peygamber *(sallallahu aleyhi ve alih)* vefat ettiği gece şöyle dedi: "*Ey Hasan'ın babası, bana kağıt ve mürekkep getir", ve vasiyetini şuraya gelene kadar dikte ettirdi ve dedi: "Ya Ali, benden sonra 12 İmam olacak, onlardan sonra da 12 Mehdi. Sen, ey Ali, 12 İmam'ın ilkisin. Allah seni Kendi semasında, Ali Murtaza, Müminlerin Emiri, Sıddık'ul Ekber, Faruk'ul Azam, Memun ve Mehdi adlarıyla isimlendirmiştir. Bu isimlerin senden başka kimseye atfedilmesi doğru değildir. Ey Ali, sen benim Ehli-Beytim ve kadınlarım üzerine, onlar hayattayken ve ölüyken Vasim'sin. Kimi tutarsan, yarın beni bulur ve kimi boşarsan, ben ondan beri olurum. Kıyamette ne ben onu görürüm, ne de o beni. Ve sen benden sonra ümmetime Halifem'sin. Eğer vefat zamanın yetişirse,*

[13] Sahih Buhari, Buhari, Hastalar kitabı, bölüm 17, hadis no: 5669

bunu hayırsever, çok bağışlayan oğlum Hasan'a teslim et. Onun vefat zamanı yetişirse, onu oğlum Zeki, Şehit, Maktul Hüseyin'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, ibadet edenlerin Seyidi, alnı kabarlı Ali'ye teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Muhammed Bakır'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu, oğlu Cafer-i Sadık'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Musa Kazım'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı geldiğinde, onu oğlu Ali Rıza'ya teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, onu oğluna, Emin ve Taki olan Muhammed'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Ali Nasih'e teslim etsin. Onun da vefat zamanı gelirse, onu oğlu Hasan Fazıl'a teslim etsin. Onun da vefat zamanı yetişirse, bunu oğluna, Al'i Muhammed'in Mustahfazı (Emanetçisi) olan MHMD'ye teslim etsin. Bunlar 12 İmam'dır. Ve ondan sonra, 12 Mehdi olacaktır. (Onun da vefat zamanı gelirse) o da onu oğluna, yakın olanların ilkine teslim etsin. Onun üç adı vardır; bir adı benim ve babamın adı gibi, Abdullah; Ahmed, üçüncü isim de El-Mehdi'dir. O, müminlerin ilkidir."[14] İşte size, ilahi olarak atanmış liderin, daha önce peygamberlerin vasiyetlerinde adının geçmesi yoluyla atanmasının mükemmel bir şekilde korunmuş yöntemi. Eğer bir

[14] Gaybet-i Tusi, cilt 1, sayfa 174

liderin adının daha önce ilahi olarak atanmış bir nebinin, resulün ya da imamın dilinde geçtiğine dair bir kanıtı yoksa, insanlar tarafından lider olarak seçilemez çünkü Allah tarafından atanmamıştır. Bu, onun geçmesi gereken ilk kriter sınavıdır, çünkü ilahi olarak atanmış tüm liderler Allah tarafından seleflerinin dilinde zikredilmiştir.

- **İlim**: Allah tarafından atanmış bir lider için ikinci kriter, ilahi ilme sahip olmasıdır - başkalarının sahip olmadığı ilim, Allah'tan olan ilim ve hikmet. Adem *(aleyhisselam)*, Allah tarafından atandıktan sonra, meleklere isimlerini bildirmesi ve varlık âlemindeki her şeyi isimlendirmesi emredilmiştir. "*Adem'e her şeyin ismini öğretti, sonra onları meleklere göstererek, 'Eğer söylediklerinizi doğruysa, bunların isimlerini bana söyleyin' dedi. Onlar da, 'Sübhanallah! Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir ilmimiz yoktur. Sen gerçekten her şeyi bilensin, hüküm ve hikmet sahibisin' dediler. Allah, 'Ey Âdem! İsimlerini onlara bildir" dedi. Âdem bunu yapınca Allah, "Ben size göklerin ve yerin sırlarını bildiğimi, açığa vurduklarınızı da gizlediklerinizi de bildiğimi söylememiş miydim?" dedi.*"[15] Ve Tevrat'ta şöyle yazar: "*Ve Adem bütün büyükbaş hayvanlara, havadaki kuşlara ve kırdaki her*

[15] Kur'an-ı Kerim, Sure 2 (Bakara), ayet 31-33

hayvana isimler verdi."[16] Açıkça görüldüğü gibi, Allah tarafından atanan kişiye Allah tarafından ilim verilir ve o, başka hiç kimsenin bilmediği şeyleri bilir. Bir keresinde Ebi Abdullah'a *(aleyhisselam)*, "*Bu meselenin sahibi ne ile bilinir?" diye soruldu. O buyurdu, "O, sükûneti, vakarı, ilmi ve vasiyeti ile bilinir.*"[17] Bu ilahi olarak atanmış kişinin sahip olması gereken ilim türü illaki dünyevi ilimler şeklinde olmak zorunda değildir; ondan her işin ustası -en iyi biyolog, fizikçi ve mimar- olması beklenmez, aksine bu ilim din ve gayb ilmidir, spiritüel ilimdir. "İmam Ali *(aleyhisselam)* şöyle buyurmuştur: "*Ey insanlar, beni kaybetmeden önce bana sorun. Bakın! Ben göklerin yollarını, yerin yollarını bildiğimden daha iyi bilirim.*"[18] İmam Ali *(aleyhisselam)* burada spiritüel ilimlerde maddi dünyevi ilimlerden daha bilgili olduğunu söylüyordu. Spiritüel ilim, Allah'ın fıkıh ve kanunları hakkındaki bilgiyi, peygamberler ve melekler hakkındaki ilmi içerir; ve spiritüel ilmin bir parçası da ruhlar hakkındaki ilimdir - kim iyi kim kötü, kim zayıf kim güçlü, kim doğru kim yanlış, kim suçlu kim masum, kim belirli bir iş için uygun kim değil, kim iman sahibi kim küfrünü gizliyor. İsa *(aleyhisselam)* bu tür bir ilim sergilemiştir: "*Fakat İsa*

[16] Kutsal Kitap, Yaratılış kitabı, bölüm 2, pasaj 20
[17] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 25, sayfa138
[18] Mizanul-Hikmet, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 1218

onlardan küfrü hissedince şöyle dedi: 'Allah yolunda benim destekçilerim kimlerdir?' Havariler, 'Biz Allah için destekçileriz' dediler. Allah'a inandık ve Müslüman olduğumuza tanıklık ederiz' dediler."[19] Yani iman ettiklerini beyan etseler de, İsa onların kalplerinde ne olduğunu biliyordu. Davut ve Süleyman peygamberler *(aleyhimusselam)* ilahi ilimleriyle hükmettiler ve insanlar arasında buna göre hüküm verdiler ve Kaim[20] de böyle, Kutsal Ruh tarafından kendisine verilen ilahi ilmiyle hükmeder. *Ammar Es-Sabati şöyle rivayet etmiştir: "Ebu Abdullah'a sordum: "Eğer hükümdar olursanız ne ile hükmedeceksiniz?" O, şöyle cevap verdi: "Allah'ın hükmü ve Davud'un hükmü ile. Ve eğer çözemeyeceğimiz bir durumla karşılaşırsak, Cebrail bize onu açıklayacaktır.*"[21] Diğer rivayetler, Kaim'in davalarda kanıt veya delil istemeden hüküm vereceğini, bilakis Allah'tan kalbine yerleştirilen ilme dayanarak hüküm ve karar vereceğini belirtir. Dolayısıyla, Vasiyet'in sahibine eşlik eden ilim ilahi ilimdir ve ilahi olarak atanmış kişinin insanlar arasında adil bir şekilde hüküm vermesine ve

[19] Kur'an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), ayet 52

[20] Kaim, "kıyam eden" anlamına gelen Arapça bir terimdir. İslam'da ahir zamanda dünyaya adaleti geri getiren ve kıyam eden eskatolojik bir figürdür. Kimliğinin, Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* vasiyetinde belirtildiği gibi Abdullah Haşim Eba Sadık *(aleyhisselam)* olduğu ortaya çıkmıştır.

[21] Kafi, Şeyh Kuleyni, cilt 1, sayfa 398

Platon'un Devlet'indeki Filozof Kral gibi doğru kişileri doğru pozisyonlara yerleştirmesine olanak tanır.

- **Bayrak**: Kişinin isminin eski nebinin, resulün ya da imamın vasiyetinde geçtiğini iddia ettiğini duyduktan sonra ve ayrıca bu kişinin gerçekten de bilge olması ve benzersiz bir ilme sahip olmasını onayladıktan sonra gerçekten ilahi olarak atandığına emin olabileceğimiz üçüncü kriter, kaldırdığı bayraktır. Her lider, hükümdar veya kral bir bayrak kaldırır, her asil hanedan bir ev bayrağına sahiptir, her spor takımı veya organizasyon veya şirketin benimsediği bir logosu veya bayrağı veya sloganı vardır. Aynı şey ilahi olarak tayin edilen halife için de geçerlidir. Onun bayrağı ve sloganı "Biat Allah'adır"dır. Bu, onun Allah'ın Hakimiyeti fikrine, yalnızca Allah'ın lideri atayabileceği, yalnızca Allah'ın yöneticiyi seçme yetkisine ve yeteneğine sahip olduğu ve ilahi olarak atanmış her nebi, resul ve imamın bir yönetici veya kral olarak gönderildiği fikrine çağrıda bulunduğu anlamına gelir, "*Biz her peygamberi sırf, Allah'ın izni ile itaat edilmek üzere gönderdik.*"[22] Nitekim Tevrat, İncil ve Kur'an'a bakıldığında, yöneticileri her zaman Allah'ın tayin ettiği ve insanlar yöneticiye itaat etmeyip kendi yöneticilerini ve

[22] Kur'an-ı Kerim, Sure 4 (Nisa), ayet 64

rehberlerini seçtikleri zaman Allah'ın gazabının onlara indiği açıkça görülür. Allah, Adem'i tayin etti ve ona yeryüzü üzerinde yetki verdi, Allah, Nuh'u tayin etti ve ona bütün yeryüzünü verdi. Allah, İbrahim'i tayin etti ve ona hükmedeceği bir toprak verdi. Allah, Musa'yı tayin etti ve onun halkını sahte önder Firavun'un pençesinden kurtarmasını ve onları vaat edilmiş topraklara götürmesini sağladı, Allah, Musa'yı, Harun'u, Yuşa'yı ve onların ardından gelen hakimleri İsrailoğullarının yöneticileri yaptı. Allah, Samuel, Davut, Süleyman ve İsa'yı İsrailoğulları üzerine atadı. İsa'yı itaat edilmesi gereken bir kral olarak gönderdi ancak insanlar onu çarmıha germeyi ve krallarını reddetmeyi seçtiler. Allah, Muhammed'i ve İmamları bu Müslüman ümmetinin yöneticileri olarak atadı ve yine de Müslümanlar onları öldürdü ve reddetti ve Ebu Bekir, Ömer, Osman, Emeviler ve Abbasileri yöneticileri ve kralları olarak kabul ettiler. İlahi olarak atanmış elçi veya lider, insanları her zaman vasiyete ve İslam'ın gerçek anlamına, yani teslimiyete, tıpkı meleklerin Adem'e secde edip teslim olmaları gibi, ilahi olarak atanmış lidere veya yöneticiye teslim olmaya geri döndürür. İlahi olarak atanmış yönetici veya lider, insanların kimin iyi kimin kötü, kimin melek kimin şeytan olduğunu anlamalarını sağlayan bir pusula ve ayırt edici haline

gelir, çünkü secde eden, itaat eden ve ilahi olarak atanmış lideri rehber olarak alan herkes, Adem'in atamasını kabul eden melekler gibidir; ve cehaletten değil de nefretten dolayı, ilahi olarak atanmış lideri reddeden herkes, (Adem'i) reddeden ve kendini daha iyi sanan İblis gibidir. Yani kısacası, eğer bir adam gelip vasiyet iddia ederse, ilim gösterir ve Allah'ın Hakimiyetine doğru çağrıda bulunursa, o zaman doğruyu söylüyordur, ancak eğer bir adam gelip müminler toplumu için farklı bir yönetim sistemi iddia ederse, örneğin, insanların kendi liderlerini herhangi bir şekilde, biçimde veya formda seçmelerine veya atamalarına izin veren bir sisteme doğru çağrıda bulunursa, ister demokrasi, ister komünizm, ister monarşi sistemi veya bunlardan başka herhangi bir sistem olsun, o zaman bu kişi bir Samiri, bir yalancı peygamber, bir Deccal'dir. Ve rivayetler, Muhammed ve Ali'nin *(aleyhimusselam)* sancağının eninde sonunda Kaim'e ait olacağını ve Kaim'in sancağının üzerinde "Biat Allah'adır" yazdığını belirtiyor.

Bölüm 2: Bir Ahit'e Bağlanmak

Biz bu üç kriterin Adem'den *(aleyhisselam)* günümüze kadar ilahi olarak atanmış her nebi, resul, hâkim, kral ve imam için uygulanabilir olduğuna inanıyoruz. Biz, Adem'in *(aleyhisselam)* vasiyetini yazarken Nuh'a *(aleyhisselam)* kadar olan tüm ilahi olarak atanmış haleflerinin isimlerini zikrettiğine inanıyoruz. Çünkü Adem *(aleyhisselam)* Allah'tan ilk ahit, Allah'tan ilk şeriat ve kanun ve ilk emirler dizisi ile geldi. Adem'den Nuh'a kadar olan tüm halefler Adem'in *(aleyhisselam)* yasasını ve yolunu izlemişlerdir. Bir zaman geldi ki insanlar Adem *(aleyhisselam)* tarafından kurulan ahdi bozdular ve Allah'ın gazabına uğrayarak tufanla yok edildiler. Nuh *(aleyhisselam)* bundan sonra ikinci bir ahit

kurdu ve yeni bir şeriat ve kanun getirdi ve ölmeden önce İbrahim'e *(aleyhisselam)* kadar olan tüm haleflerinin isimlerini zikrederek bir vasiyet yazdı. Aynı şey oldu. Nuh *(aleyhisselam)* ile İbrahim *(aleyhisselam)* arasında olanlar Nuhun şeriatına ve yoluna uydular; ta ki insanlar ikinci ahdi bozana ve bu kez dillerin karışması gibi bir azapla karşılaşana kadar. İbrahim *(aleyhisselam)* üçüncü kez ahit yapar, yeni bir kanun ve şeriatıyla gelir ve Musa'ya *(aleyhisselam)* kadar olan haleflerini zikreder. Aynı şey olur ve tarih tekerrür eder, insanlar Allah'la olan ahitlerini bozarlar ve bir azap iner. Musa *(aleyhisselam)* dördüncü kez ahit kurar ve ölümünden önce, Yuşa'dan İsa'ya *(aleyhisselam)* kadar olan tüm haleflerinin isimlerini belirttiği bir vasiyet yazar. Ve aynı şey olur ve İsa *(aleyhisselam)* beşinci ahit ve yeni bir dizi kanunla gelir ve aynı şey olur ve vasiyetini yazar ve kendisi ile Muhammed *(aleyhisselam)* arasında olan tüm haleflerini zikreder. Aynı şey olur ve Muhammed *(sallallahu aleyhi ve alih)* altıncı bir ahit ve yeni bir dizi kanun ve kuralla gönderilir. Aynı şey tekrarlanır ve Müslüman ümmeti, Hz. Muhammed'in Ehlibeyt'ini *(aleyhisselam)*, vasiyetinde belirtilen ilahi olarak atanmış tüm liderleri katlederek ve hapsederek altıncı ahdi bozar. Müslümanlar Allah'ın gazabına uğradılar ve üzerlerine bir azap indi ve Muhammed'e ve Ehlibeyt'ine yaptıkları zulümle Allah'a karşı işledikleri günahtan dolayı üzerlerine inecek başka bir azap daha

vardır. Ve Mehdi yedinci bir ahit ve davetle gönderilmiştir. Mehdi'nin zamanında *İslam'ın kaybolacağını, mahlukatın en şerlilerinin alimler ve fakihler olacağını ve Mehdi'nin veya Kaim'in yeni bir kitaba ve yeni bir meseleye çağıracağını*[23] bildiren rivayetlerde bu açıktır. Önceki tüm ahitler gibi, o da yeni bir şeriat ve yasa ile birlikte gelir ve bu ahdin bir üyesi olmak, bir kişinin mümin olup olmadığını tanımlar ve kişinin kurtulup kurtulmayacağını belirler. Bir kimse bu yedinci ahdi kabul etmez ve Muhammed Peygamber'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* vasiyeti doğrultusunda Kaim'e ve onun haleflerine biat etmezse, Muhammed Peygamber'e *(sallallahu aleyhi ve alih)* iman etmenin artık bir önemi yoktur. Biz, Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)*, haleflerinin kimler olduğunu çok açık bir şekilde belirttiğine inanıyoruz. Daha önce sunduğumuz vasiyetinde İmam Ali'den *(aleyhisselam)* başlayarak İmam Mehdi Muhammed bin Hasan Askerî'ye *(aleyhisselam)* kadar on iki imamın ismini belirtmiştir ve bu imamların hepsi yeryüzüne gelmiştir. Ve onlar dışında hiç kimse onlardan biri olduğunu iddia etmemiş ya da Muhammed Peygamber'in vasiyetinde isminin geçtiğini iddia etmemiştir. Bu nedenle, Hz. Muhammed *(sallallahu aleyhi ve alih)* ilk üç Mehdinin - Abdullah'ın, Ahmed'in ve üçüncü isim olan El-Mehdi'nin isimlerini zikretmiştir.

[23] Kafi, Şeyh Kuleyni, cilt 8, sayfa 308; Kitabul Ğeyba, Şeyh Numani, cilt 1, sayfa 236

Vasiyetin yazıldığı zamandan bugüne kadar geçen 1400 yıl içinde, benim, Abdullah Haşim'in dışında hiç kimse vasiyette adı geçen Abdullah olduğunu iddia etmemiştir. Ahmed El-Hasan dışında hiç kimse vasiyette adı geçen Ahmed olduğunu iddia etmemiştir. Hem Abdullah hem de Ahmed, binlerce insan tarafından tasdik edilen ilahi ilim sergilemişlerdir, her ikimiz de bu çağda Allah'ın hakimiyeti fikrine ve kavramına çağıran yegane insanlarız. İster Sünni ister Şii olsun, diğer tüm sözde Müslüman alimler ve temsilciler ya da liderler, ya seçimlere ya kendi ülkelerinin veya bölgelerinin zalim krallarına itaat etmeye ya da Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* vasiyetinden başka bir şeye çağırmaktalar. Bu bizi iddiamızda eşsiz ve haklı kılar ve bizi zamanımızın ilahi olarak atanmış halefleri, peygamberlerin ve imamların tek haklı halifeleri yapar, çünkü biz de onların getirdiği aynı delillerle ve aynı sünnetle veya yolla geldik. Şii İslam için on iki imam neyse Müslümanlar için biz oyuz, Katolikler için Papa neyse, Tibetli Budistler için Dalai Lama neyse ve Yahudiler için Mesih neyse Müslüman ümmeti için de biz oyuz. Ayrıca, İsa'nın *(aleyhisselam)* Muhammed'e *(sallallahu aleyhi ve alih)* kadar olan haleflerini belirttiğine inandığımız için, mevcut Papa'nın gayrimeşru olduğuna ve Peygamberlerin tek gerçek haleflerinin Abdullah, Ahmed ve El-Mehdi olduğuna inanıyoruz. Adem'den *(aleyhisselam)* bugüne kadar ilahi olarak atanmış yöneticilerin ve haleflerin sürekli

olarak güç ve otoriteden uzaklaştırıldıklarına ve yerlerine Emeviler ve Abbasiler gibi Muhammed ve Al-i Muhammed'in makamını gasp eden sahtekârların ve gaspçıların geçtiğine inanıyoruz. Nebilerin, Resullerin ve İmamların nihai gayesi, yeryüzünde hakimiyetin ilahi olarak atanmış Krala veya yöneticiye bırakıldığı bir İlahi Adalet Devleti kurmaktı. Ebu Abdullah *(aleyhisselam)* şöyle buyurmuştur: "*Şüphesiz Allah dini iki devlet kılmıştır: Adem'in devleti, bu Allah'ın devletidir ve İblis'in devleti; eğer Allah'a açıktan ibadet edilmek istenirse bu Adem'in devletidir ve eğer Allah'a gizli ibadet edilmek istenirse bu İblis'in devletidir.*"[24] O ayrıca buyurmuştur: "*Batıl devletindeki Şiilerimiz azıcık rızıktan başka bir şeye sahip olmayacaklar. Dilerseniz doğuya, dilerseniz batıya gidin, size azıcık rızıktan başka bir şey verilmeyecektir.*"[25] İmam Ali *(aleyhisselam)* şöyle buyurmuştur: "*Kötülerin devleti iyilerin imtihanıdır.*"[26] Dolayısıyla, Allah'ın bir devleti vardır ve Aden Cenneti'nde mevcuttu. Bu devlet yeryüzünde yeniden var olacaktır, çünkü Adem'in devletinin bir gün geri döneceği Allah'ın vaadidir ve peygamberler bunun için çalışmışlardır, Kaim'in eliyle Aden Cenneti'ne dönüş için. Allah'ın atadığı lidere ve Allah'ın temsilcisine itaat ve teslimiyet yoluyla Allah'a açıkça ibadet edilebilecek bir devlet. Aslında tüm salihlerin bu hedef doğrultusunda onu

[24] Kafi, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 372
[25] Kafi, Şeyh Kuleyni, cilt 2, sayfa 261
[26] Mizanul Hikmet, Muhammed Reyşehri, cilt 2, sayfa 936

desteklemek için bu dünyaya dönmelerinin nedeni budur. Şeytan ve ashabına karşı nihai savaşta ona yardım etmek ve yeni bir Aden veya İlahi Adalet Devleti tesis etmek için Kaim'in zamanında farklı sahabelerin, nebilerin ve resullerin reenkarnasyonundan bahseden pek çok rivayet vardır. Ancak İlahi Adalet Devleti'ni kurmak için öncelikle bir lider bulmamız, ikinci olarak da Allah ile yeni bir ahit yapmamız gerekiyordu ve Allah ile yeni bir ahit yapmak için zamanın imamını bulmamız, ona biat etmemiz ve her konuda ona itaat etmemiz, ondan dini ve Allah'tan gelen yeni şeriat ve yasayı kabul etmemiz gerekiyordu. Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* buyurduğu gibi: "*Kim ölür de boynunda biatı olmazsa cahiliye ölümü ile ölür ve kim ölür de zamanının imamını tanımazsa cahiliye ölümü ile ölür.*"[27] Yani din bir kişidir ve Allah ile ahit yapmak ya da Allah'ın velayetinde olmak o kişiye itaat etmek demektir. İmam Rıza'nın *(aleyhisselam)* dediği gibi, "*Allah buyurdu ki; "Allah'tan başka ilah yoktur' sözü müstahkem bir kaledir, kim bu sözü söylerse azabımdan korunur', ancak bunun şartları vardır ve ben o şartlardanım.*"[28] Bu nedenle, ilahi olarak atanmış her halife, imanın şartlarından bir şarttır, imanınızın kabul edilmesi için, Allah'ın yeryüzünde atadığı yetkilisini kabul etmelisiniz. Abdullah, Ahmed ve İmam Mehdi bu zaman ve çağ için şartlardır. Onlara biat

[27] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 23, sayfa 94
[28] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 49, sayfa 123

etmedikçe ve onlara inanmadıkça hiç kimse mümin değildir ve dine sadece onlar aracılığıyla ulaşılır. Şimdi müminler tek bir lider ve kendine özgü bir şeriatı olan tek bir din etrafında birleştiklerinde (ki bu din Adem'den bugüne kadar gelen aynı orijinal dindir), müminler topluluğu ve İlahi Adalet Devleti'nin gelecekteki vatandaşları tek bir kültüre sahip olurlar. Müminler artık tek bir ailenin, tek bir kabilenin, Mehdi'nin Ailesi'nin (Al'i Mehdi'nin) bir parçasıdır.

"Babasını ya da annesini benden daha çok seven bana layık değildir; oğlunu ya da kızını benden daha çok seven bana layık değildir."

Bölüm 3: Bir Komün Oluşturmak

Mehdi'nin *(aleyhisselam)* çağrısında müminlerin birliğini oluşturan müminler topluluğu kendilerini sadece tek bir inancın üyeleri olarak değil, aynı zamanda tek bir ailenin üyeleri olarak görürler, çünkü Kur'an "*Müminler ancak kardeştirler*"[29] der. Müminler topluluğu aynı zamanda kendilerini Allah'ın seçilmiş halkı olarak görürler, çünkü Allah'ın seçilmiş halkı, Allah'ın kendileriyle sürekli ahitte olduğu insanlardır ve bu da biziz, çünkü Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar Allah'la olan ahitlerini bozmuşlardır. Müminler topluluğu kendilerini İsrail'in gerçek çocukları olarak görürler. Muhammed Peygamber *(sallallahu aleyhi*

[29] Kur'an-ı Kerim, Sure 49 (Hucurat), ayet 10

ve alih) şöyle demiştir: "*Ben Allah'ın kuluyum, benim adım Ahmed'dir ve ben Allah'ın kuluyum, benim adım İsrail'dir, dolayısıyla Allah ona ne emrettiyse bana da onu emretmiştir ve İsrail için ne kastettiyse benim için de onu kastetmiştir.*"[30] Ayrıca İmam Sadık *(aleyhisselam)* Kur'an'daki "Ey İsrailoğulları" ayetinin tefsiri hakkında şöyle buyurmuştur: "*Bu ayet Al-i Muhammed'e özgüdür.*"[31] Şimdi biliyor ve anlıyoruz ki, Tevrat'ta bahsedilen vaat edilmiş topraklara dönüş vaadi, İncil'de bahsedilen İsrail'in kayıp kabilelerinin toplanması vaadi ve Tanrı'nın İsrail ulusunu sonsuza dek kutsaması ve elinin onların üzerinde olması vaadi aslında Muhammed ve vasileri *(aleyhimusselam)* hakkında söylenmiştir. Dünyayı miras alacak olanlar onlar ve onların takipçileridir. Kutsal Kitap'ta şöyle yazar: "*Onlar İsrail'in on iki oymağından, her oymaktan on iki bin kişiydiler: Yahuda, Ruben, Gad, Aşer, Naftali, Manaşşe, Şimon, Levi, İssakar, Zebulun, Yusuf ve Benyamin. Bundan sonra bir baktım ki, muazzam bir kalabalık vardı; hiç kimse bütün bu insanları sayamazdı! Her ırktan, oymaktan, ulustan ve dilden insanlar beyaz giysiler içinde, ellerinde hurma dallarıyla tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyorlardı.*"[32] Nitekim rivayetlerde İsrail kabileleri (Muhammed'in Ehlibeyt'i ve Şiiler) Kaim'in etrafında toplanır, "*Kaim'imiz kıyam ettiğinde, Allah doğu ve batı*

[30] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 24, sayfa 397
[31] Biharul Envar, Allame Meclisi, cilt 24, sayfa 397
[32] Kutsal Kitap, Vahiy kitabı, bölüm 7, pasaj 4-9

halklarını bir araya toplayacaktır. Bu insanlar sonbaharda yaprakların bir yerde toplandığı gibi bir araya gelecekler."[33] Kaim'in etrafında toplanan sahabeler, İlahi Adalet Devleti'nin gelecekteki vatandaşlarıdır. Allah onları daha önce Musa *(aleyhisselam)* zamanında İsrailoğullarını topladığı gibi topluyor. İsrailoğulları önce Musa'yı önder edindiler, sonra ona itaat ederek Allah'la bir ahit yaptılar ve müminler daha sonra Mısır'ı ve eski kölelik hayatlarını terk ederek Musa'yı *(aleyhisselam)* takip ettiler ve Musa *(aleyhisselam)* onları Firavun'un pençesinden kurtarıp denizden geçirdi. Bu nedenle, günümüzde ve çağımızda müminlere Kaim'in etrafında bir topluluk oluşturabilmeleri ve onun kölelikten çıkarıp vaat edilen topraklara götüreceği vaat edilen ulusun bir parçası olabilmeleri için, buz üzerinde sürünerek ya da bulutların içinden geçerek ya da kendi canlarını tehlikeye atarak bile olsa ona gitmeleri emredilmiştir. Bu görev, daha önceki peygamberlerde olduğu gibi büyük bir sabır gerektirir. Rivayetler, Nuh'un *(aleyhisselam)* tufan gelmeden ve müminler yeryüzünü miras almadan önce 950 yıl boyunca halkına tebliğde bulunduğunu belirtir. Rivayetler ayrıca Musa'nın *(aleyhisselam)* ilk kez kırk yaşında kavminin arasında zuhur ederek onları kurtarmaya çalıştığını ve seksen yaşında onları Mısır'dan çıkardığını belirtir. Bu nedenle, Kaim'in çağrısı, önceki peygamberlerin sünnetini

[33] Mucem Ehadisil İmam Mehdi, Ali Korani, bölüm 3, pasaj 100

anlayan ve hayatlarını, zamanlarını, çabalarını ve varlıklarını bir devlet kurmaya adamaya istekli insanları gerektirir. Yemani İmam Ahmed El-Hasan, "*Yorulacak veya sıkılacak kimseyi istemiyorum*" ve "*Çalışın, çalışın çalışın, ta ki nefesiniz kesilinceye kadar*" ve "*Bunu geçmek için sabır, sonra sabır, sonra sabır ve sonra teslimiyet gerekir*" demiştir. Ayrıca, "*İlahi Adalet Devleti, önce sizin aranızda kurulmadıkça asla kurulmayacaktır, ey müminler*" demiştir. Bu nedenle, mümin toplumun zalimler tarafından topraklarından sürgün edilmiş bir diaspora veya dağınık bir millet olmaktan çıkıp Kaim'in etrafında toplanmış güçlü bir topluluğa dönüştüğü bu dönemde, adaletin toplum arasında tesis edilmesi gerektiğine inanıyoruz. Topluluk Allah'ın emirlerine göre ve şöyle bir örnek olarak yaşamalıdır: "*Siz insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Marufu emreder, münkerden nehyeder ve Allah'a iman edersiniz. Eğer kitap ehli iman etmiş olsaydı, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu.*"[34] Nebilerin, resullerin ve imamların değerlerinin ve öğretilerinin gerçek bir timsali ve gerçek bir Yahudi, Hristiyan, Müslüman, Budist, Zerdüşt, Hindu'nun vs. nasıl olması gerektiğine dair tüm uluslar için örnek bir topluluk olmalıyız. Bu topluluk dünya için oluşturduğu ilahi örnek sayesinde sadece Allah'ın lütfunu daha fazla kazanmakla kalmayacak, aynı zamanda tüm ulusların hayranlığını ve saygısını da

[34] Kur'an-ı Kerim, Sure 3 (Al-i İmran), ayet 110

kazanacaktır. Kendilerini ideal bir ulus ve ideal bir toplum, ideal bir devlet ve ideal bir din olarak gösterdikçe, inancı her şekilde yaymış olacaklardır. İnsanlar bu topluluğun örnekliğini gördükçe kendi aileleriyle, arkadaşlarıyla, devletleriyle, ülkeleriyle kıyaslıyor, milletimize ve toplumumuza gıpta ediyor, bizim gibi ve bizimle olmak istiyorlar. Bu da eninde sonunda sınırları olan gerçek bir ülkeye sahip olduğumuz, müminler için gerçek bir İlahi Adalet Devleti'nin tezahür etmesiyle sonuçlanacaktır. Bu sonunda müminler için gerçek sınırları olan gerçek bir ülkemizin olduğu, gerçek bir İlahi Adalet Devleti'nin tezahürü ile sonuçlanacaktır. Zira beden, kendisinden önce gelen ruhun fiziksel bir tezahürüdür. Bu nedenle, topluluğun bir araya gelmesi, daha sonra gelecek olan fiziksel devlet ve ülkenin arketipi, prototipi ve ruhu olarak hizmet eder. Bu büyük toplanma paraya mal olacaktır, çünkü Kaim'e hicret edenlerin sayısı çok olacak, evlenecekler, Âdemi ahdi yerine getirecekler, verimli olacaklar ve çoğalacaklar ve ümmeti ayakta tutmak için daha fazla kaynağa ihtiyaç duyulacaktır. Topluluk, peygamberlerin önceki topluluklarını ve milletlerini taklit etmelidir. Her yeni üye, İsa'nın *(aleyhisselam)* kendisini takip etmek isteyen herkese ileri sürdüğü şarta uymalıdır. "*İsa şöyle cevap verdi: Mükemmel olmak istiyorsan, git, malını mülkünü sat, yoksullara ver ve göklerde hazinen olsun.*

Sonra gel, beni izle."[35] Ve yoksullar, Kaim'e hicret eden yoksullardır, yeryüzünde ezilen müminlerdir, Allah'ın Hakimiyetine iman edenlerdir. Bu toplum, Mesih'in havarilerinin yaşadığı gibi yaşamalı, bilakis eğer İsa'nın *(aleyhisselam)* kendilerine döneceği ümmet olmak istiyorlarsa, hatta onlardan daha fazlasını yaşamalıdır: "*Bütün müminlerin kalpleri ve akılları birdi. Hiç kimse sahip olduklarının kendisine ait olduğunu iddia etmiyor, sahip oldukları her şeyi paylaşıyorlardı. Elçiler büyük bir güçle Rab İsa'nın dirilişine tanıklık etmeye devam ettiler. Ve Tanrı'nın lütfu hepsinde öylesine güçlü bir şekilde işliyordu ki, aralarında muhtaç hiç kimse yoktu. Arazisi ya da evi olanlar zaman zaman bunları satıyor, satıştan elde ettikleri parayı getirip elçilerin ayaklarının dibine koyuyor ve ihtiyacı olan herkese dağıtıyorlardı.*"[36] Gelen topluluk üyeleri de bir yolla veya bir şekilde topluma hizmet etmek için çalışmaya hazır olmalıdır. Daveti yaymak için devasa bir platform, tabiri caizse bir medya aracı inşa edilmelidir. Bunun için kendilerini Allah'ın çağrısını yaymaya adamış ve yazar, televizyon sunucusu, editör, tartışmacı, misyoner vs. olarak hizmet edecek kadın ve erkeklere ve onları destekleyecek bir sisteme ihtiyaç vardır. Kutsallar, nebiler ve resuller topluluğu için yemek pişirmeye ve onları beslemeye istekli müminler olmalıdır. Müminleri gitmeleri gereken her yere

[35] Kutsal Kitap, Matta kitabı, bölüm 19, pasaj 21
[36] Kutsal Kitap, Havarilerin İşleri kitabı, bölüm 4, pasaj 32-35

götürmeye istekli şoförler, onların temizliklerini yapmaya ve mülklerinin bakımını yapmaya istekli temizlikçiler, evler, ofisler ve mabetler inşa etmeye istekli inşaatçılar, hastaları iyileştirmeye ve tedavi etmeye istekli doktorlar, çocuklara öğretmeye ve yardım etmeye istekli öğretmenler ve eğitmenler olmalıdır; ta ki toplumumuzda gerçek bir durumda müminler tarafından yerine getirilmeyen hiçbir iş kalmayana kadar. Onlar bizim İlahi Adalet Devletimiz için gerekli olan tesisatçılar, tamirciler, doktorlar, mühendisler, öğretmenler, işçiler ve liderler olacaktır. Müminler arasında para mübadelesi yapılmamalıdır. Topluluğun herhangi bir üyesinin tüm ihtiyaçları ücretsiz olarak karşılanmalıdır. Topluluğun her bir üyesinin değeri, diğer uluslar gibi ne kadar maddi zenginlik biriktirdiklerine göre değil, topluma ve diğer insanlara hizmet ederek Allah'a ne kadar hizmet ettiklerine göre belirlenir. Peygamberin dediği gibi, "*Mahlukat Allah'ın çocuklarıdır, sizin en hayırlınız Allah'ın çocuklarına en hayırlı olanınızdır.*"[37] Müminler topluluğu, aralarında hiçbir zaman ihtilaf olmaması için çabalamalıdır, ancak eğer olursa, hepsi liderlerinin otoritesini ve yargısını tanıyacak ve bunu kabul edeceklerdir. Müminler topluluğu ortak bir amaç için çalışan bir arı kovanı gibidir ve her üye kovanın hayatta kalması için kendini feda etmeye hazırdır. Topluluğun üyeleri tek bir aile gibidir,

[37] Vesailuş Şia, Hürr Amili, cilt 16, sayfa 345

aynı anne babadan doğan kardeşler gibidir ve birbirlerine karşı haklarını bu şekilde yerine getirirler. Fiziksel anne babalarından vazgeçip Allah tarafından atanmış lideri baba olarak kabul ederler ve fiziksel arkadaşlarından, kardeşlerinden vazgeçip onların yerine müminleri alırlar. Öyle ki bir mümin, toplumdaki ve ruhlar alemindeki kardeşinden miras alır ve mirasını fiziksel ailesi için bırakmaz. Topluluk, sevgi, barış ve refahın mükemmel bir örneği olarak hizmet eder, tüm insanlığa yol göstermeye çalışır ve henüz vatansız bir halkken kendilerini barındıran ülkeye herhangi bir sorun çıkarmaz. Bulundukları toprakların tüm yasalarına saygı gösterirler, kendilerine ev sahipliği yapan, inançlarını özgürce yerine getirmelerine izin veren ulusa ve halka minnettarlık gösterirler, tıpkı Hz. Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve alih)* ve Müslümanların, topraklarında bir Müslüman topluluğu olarak yaşama özgürlüğü tanıyan Etiyopyalı Hristiyan Kral'a sevgi ve saygı gösterdikleri gibi.

Hakkımızda

Ahmedi Barış ve Nur Dini, dinimizi temsil etmek üzere kurulmuş ve 501c3 statüsüyle Amerika Birleşik Devletleri'nde resmi olarak kayıtlı olan kuruluşumuzun adıdır. Ayrıca Birleşik Krallık'ta da resmi olarak kayıtlı olan bir hayır kurumuyuz. Bizler aynı zamanda Doğu Siyah Sancakları, İmam Mehdi'nin Ensarları ve Yedinci Ahit'in ashabı olarak da biliniyoruz.

İnancımız veya topluluğumuz hakkında daha fazla bilgi edinmek için lütfen outreach@theahmadireligion.com adresinden bizimle iletişime geçin veya https://theahmadireligion.org/ web sitemizi ziyaret edin.